

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Jany Kovaříkové a Vítězslava Rendly v hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], zdržuje se: [ulice a číslo], [PSČ] [okres] - [obec],

je vinen, že

v přesněji nezjištěné době od 27. 7. 2018 do 12. 8. 2018 ve večerních hodinách v obytném karavanu připojenému k osobnímu motorovému vozidlu Volkswagen Transporter HC, [registrační značka], odstavenému na travnaté ploše u stojanu [číslo] v kempu [anonymizováno] u vodní přehradě [obec] v obci [obec], okres [okres], kde byl na dovolené se svými dětmi, po předchozím požití alkoholických nápojů, ve večerních hodinách přilehl na postel k poškozené nezletilé [celé jméno poškozené], [datum narození], dceři své družky [jméno] [celé jméno poškozené], narozené [datum], i přes její slovní odpor ji začal hladit pod mikinou na břicho a dále na přirození i pod tepláky a kalhotkami, přičemž mu poškozená říkala, ať toho nechá a snažila se jeho ruku odstrčit, postupně ji vyndal ze spacáku, sundal jí tepláky a kalhotky, přimáčkl ji svým tělem na lůžku, aby se nemohla hýbat, vsunul své prsty i do pochvy, dále poškozené prováděl orální sex a osahával ji na prsou, druhého dne ráno uchopil ruku poškozené i přes její odpor, která se mu snažila ze sevření vykrotit, vložil ji na svůj obnažený penis a začal jej rukou poškozené třit, když po chvíli se poškozené podařilo ze sevření vymanit a když mu opakovaně sdělila, že vše řekne své matce, svého jednání zanechal, současně ve stejné době a na stejném místě nabízel poškozené nezletilé [celé jméno poškozené], [datum narození] a svému synovi [jméno] [celé jméno obžalovaného], narozenému [datum], k pití alkoholické nápoje a to konkrétně rum a pivo,

tedy

donutil jiného násilím k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal na dítěti,

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“),

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 42 (čtyřicet dva) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby vést řádný život, zejména podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit nemajetkovou újmu poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], bytem [adresa], ve výši 100 000 Kč, když se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování byl prokázán následující skutkový stav.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] žil ve společné domácnosti se svědkyní [jméno] [celé jméno poškozené] a jejími dětmi, poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum] a [jméno] [příjmení], po dobu deseti let. V létě 2018, konkrétně v době od 27. 7. 2018 do 12. 8. 2018 byl obžalovaný společně s poškozenou, jejím bratrem [jméno] [příjmení] a svým synem [jméno] [celé jméno obžalovaného] na dovolené u vodní přehrady [obec] v Obci [obec], okres [okres] a to v kempu [anonymizováno], kde kempovali v obytném karavanu u stojanu [číslo]. V přesně nezjištěné době od 27. 7. 2018 do 12. 8. 2018 obžalovaný po předchozím požití alkoholických nápojů a poté, co alkohol, který nabídl poškozené, která vypila nejméně 1 panáka rumu, ve večerních hodinách v karavanu přilehl na postel k poškozené a i přes její slovní odpor, jí začal hladit pod mikinou a na břicho, na přirození pod tepláky a kalhotkami, přičemž mu poškozená říkala, ať toho nechá a snažila se i jeho ruku odstrčit. Obžalovaný jednání nezanechal a postupně poškozenou vyndal ze spacáku, sundal jí tepláky a kalhotky, přimáčkl jí svým tělem na lůžku, aby se nemohla hýbat, vsunul své prsty do pochvy, dále poškozené prováděl orální sex a osahával jí na prsou. Druhého dne ráno uchopil ruku poškozené, a i přes její odpor, když se mu snažila ze sevření vykrotit, a vložil jí na svůj obnažený penis, který začal rukou poškozené třit. Poškozené se po chvíli podařilo ze sevření vymanit, a když opakovaně obžalovanému sdělila, že vše řekne své matce, svého jednání zanechal. Večer, který tomuto jednání předcházel, nabízel obžalovaný poškozené [celé jméno poškozené] a svému synovi [jméno] [celé jméno obžalovaného] k pití alkoholické nápoje, a to konkrétně rum a pivo.

3. Obžalovaný popřel, že by se zažalovaného skutku dopustil. Vypověděl, že s matkou poškozené žije deset let ve společné domácnosti. Seznámil se s ní, když poškozené bylo osm let a jejímu bratrovi [jméno] čtyři roky. Vztah s [jméno] měl zpočátku dobrý, od jejích deseti let byl však špatný. Nechtěla doma nic dělat, stále na něj křičela, přestala jej mít ráda, stejně tak neměla ráda ani svojí mámu. Podle jiné verze vztah mezi ním a poškozenou byl před posuzováním jednáním uspokojivý a nic se na něm nezměnilo ani po návratu z dovolené. Nakonec uvedl, že po dovolené měla k němu poškozená odstup. Během puberty převzal po matce výchovu poškozené on. Nebyl nikdy za poškozenou v koupelně, když se sprchovala, mohla se kdykoliv zamknout. Nezakazoval

jí to. Nikdy poškozené nedělal žádné sexuální návrhy, ani se jí nepatřičně nedotýkal. V létě 2018 odjel s poškozenou, jejím bratrem [jméno] a svým synem [jméno] na dovolenou na [obec]. Matka poškozené s nimi nemohla odjet z pracovních důvodů. Tato přijela až po týdnů a přivezla syna [jméno] a jeho dceru [jméno], jednu noc přespala a odvezla poškozenou sebou, když tato následně odjížděla na soustředění. První den dovolené, když přijeli na místo, byl problém s ubytováním. Spali v karavanu, kde byli dvě palandy a jedno letiště, respektive lůžko složené ze dvou lavic, které bylo od paland vzdálené cca 1 metr. Palandy od lůžka nešlo oddělit, byť tam jsou k tomu dveře, ale tyto nebyly funkční. Chtěl poškozené postavit stan, ale ona odmítla s tím, že se venku bojí. Nechtěla spát ani na palandě. Z tohoto důvodu spala s ním na jednom letišti. Na jednom lůžku s poškozenou spal první den, co přijeli na místo. Podle verze z přípravného řízení si do karavanu šel lehnout po půlnoci, v té době již všechny děti tvrdě spaly. [příjmení] si lehl na kraj postele, kde u okna ležela poškozená. Podle verze z hlavního líčení si šel lehnout nad ránem v 04:30 hodin. V tu dobu byli již všichni v karavanu. Podle další verze přišel do karavanu se synem, který nemohl usnout. Všichni byli teple oblečení. Po té, co si k poškozené lehl, neobjal jí. Během noci ji neosahával, nedotýkal se jí a nepožadoval po ní, aby se dotkla jeho penisu. Pokud by poškozená chtěla slézt z postele, pak by musela přelézt jeho, protože z její strany nebyl volný přístup. Před první nocí měla poškozená zdravotní problémy, stěžovala si na bolest břicha a říkala, že má menstruaci. Břicho jí nehladil, pouze na něj sáhl, zda jí netvrdne. Domnívá se, že na břicho jí sahal na židli. Ptal se jí, zda jí břicho stále bolí. Po druhé si šel lehnout do karavanu na postel, kde spala poškozená, druhý den, a to nad ránem, když do té doby byl u nahozených prutů. Během pobytu v karavanu bylo pouze pivo, rum tam nebyl. Obžalovaný svému synovi [jméno] po obědě nabízel pivo. [příjmení] v té době bral antibiotika, léčil se z boreliózy. Podle verze z přípravného řízení nepil alkohol vůbec, podle verze z hlavního líčení měl maximálně dvě piva denně. Během pobytu mu poškozená brala cigarety, on jí je nekupoval. To dělala i doma, jak jemu, tak své matce. Během pobytu spolu žádný spor neměli, nepohádali se, pokud jej nechtěla poslechnout, tak si postěžoval matce, ať si to s ní vyřídí. Ke konci pobytu jim pak pomáhala. Během pobytu poškozená byla v intenzivním telefonním kontaktu s babičkou. Výchovné problémy poškozené řešil jak on, tak její matka. Poškozená od něj dostala jednu facku a to poté, když se dozvěděl o trestním oznámení. [příjmení] dostala za to, že si to na něj vymyslela. Žádal ji společně s její matkou, aby jim to vysvětlila. Matka dala poškozené šanci, aby vše popsala. Křičela na poškozenou, byla na ní našťvaná, že si to vymyslela. [příjmení] sám matku poškozené ujistil, že k ničemu nedošlo, věřila mu. Domnívá se, že to je pomsta ze strany poškozené, protože po ní žádal, aby se zapojovala do domácích prací. Dále uvedl, že je to výmysl otcovské babičky svědkyně [příjmení], která od samého počátku byla proti jeho vztahu s matkou poškozené a poškozenou chce do své péče pouze proto, aby se dostala k jejím penězům. [jméno] poškozená měla tendenci bydlet u babičky už od svých deseti let, protože u babičky nemusela nic dělat a mohla jíst, co chtěla, takže tloustla a to jí vyhovovalo. Matka poškozené má i syna [jméno], kterému bylo v roce 2018 dvacet devět let. Tento navázal intimní vztah s jeho dcerou [jméno] před devíti měsíci (před hlavním líčením), dceři je devatenáct let.

4. Poškozená [celé jméno poškozené], jejíž výpověď zachycená na kamerovém záznamu byla v řízení před soudem přehrána ve smyslu § 102 trestního řádu, vypověděla, že na přelomu července a srpna 2018 odjela s obžalovaným, svým bratrem [jméno] a synem obžalovaného [jméno] na dovolenou do kempu [anonymizováno] na [obec]. Byla zde necelý týden, protože poté odjížděla na soustředění. Kluci se rozhodli, že budou spát na palandě. Ona navrhovala, aby [jméno] spal vedle obžalovaného, proti tomu však byl jak [jméno], tak obžalovaný. Ona nechtěla spát vedle obžalovaného, proto navrhla, že by mohla spát ve stanu. To však obžalovaný odmítl s tím, že by neměl na to ji venku hlídat. Jeden den jí nebylo od rána dobře, bolelo ji břicho. Dostala menstruaci. Obžalovaný jel se svým synem přes vodu na druhou stranu koupit do večerky rum. Pak hráli karetní hru s tím, že kdo prohraje, tak se napije rumu. Ona měla jeden a kousek panáku. Obžalovaný v té době bral antibiotika na boreliózu a měl zakázáno pít, ale nedodržel to. Ona si šla lehnout do karavanu, snažila se usnout. V té době už v karavanu byl její bratr. Byla v polospánku, probudilo jí,

jak do karavanu přišel obžalovaný se svým synem. Obžalovaný si k ní lehl na postel, zeptal se jí, jestli jí pořád bolí břicho a začal ji hladit na břiše. Řekla mu, že ne, že je to lepší a doufala, že dá tu ruku pryč. Bylo to hrozně nepříjemný. Obžalovaný však nepřestával, přimáčknul se k ní, aby se nemohla hýbat. Byla oblečená v teplácích a v mikině, zabalená ve spacáku. Obžalovaný jí hladil nejprve přes spacák, pak ten spacák rozeplnul. Postupně začal se svojí rukou sjíždět níž až pod kalhotky. Chtěla mu dát tu ruku pryč, on však nechtěl, držel ji tam. Obžalovaný nic neřikal, ona byla také zticha, nechtěla, aby se vzbudili kluci, protože jí bylo trapně, nechtěla, aby to věděli. Vytáhnul jí úplně ze spacáku, chtěl jí sundat tepláky, ona nechtěla. Nakonec jí sundal tepláky i kalhotky, zkoušel jí dávat do pochvy prsty, pak používal i jazyk, přičemž jí dával ruce na nahá prsa. Ještě předtím zatahl přepážku před letištěm, aby na ně kluci neviděli. Chtěl po ní pohlavní styk, ona se snažila dávat nohy k sobě. Řekla mu, že ne. Obžalovaný ji poslechl, šel si umýt ruce, pak se k ní vrátil. Už jí pouze hladil na břiše a snažil se k ní tulin. Chtěla se odtáhnout, ale on ji držel pevně. Ráno chtěla odejít z postele, obžalovaný jí vzal ruku a přiložil ji na jeho penis a nutil ji, aby ho uspokojovala. Tu ruku jí tam držel, nemohla ji dát pryč. V tu dobu kluci ještě spali. Pak ruku pustil, ona vylezla ze spacáku. Během dne se dozvěděla od bratra [jméno], že slyšel v noci, jak se jí obžalovaný ptá, jestli jí bolí břicho. Ona se hrozně bála, že další noc to bude zkoušet znovu. Obžalovaný ji skutečně začal hladit na břiše, ale ona mu pohrozila mámou, že jí to řekne. Obžalovaný toho jednání zanechal. Od té doby, než přijela za nimi máma, se už o nic nepokoušel. Ona spala venku. Během pobytu v době, kdy kluci se odjeli projet na člunu, se jí ptal, jestli už s někým něco měla. Řekla mu, že ne. Rum ten večer naléval i synovi [jméno]. V následujících dnech se už tvrdý alkohol už nepil. Obžalovaný nabízel svému synovi potom už jenom pivo. Na [obec] kouřila, cigarety jí kupoval obžalovaný. Po návratu z dovolené byla na návštěvě u babičky, svědkyně [příjmení], která si všimla, že je divná. Zeptala se jí, zda se náhodou něco na [obec] nestalo. Svěřila se jí s tím, že obžalovaný se o něco pokoušel, moc podrobností jí nesdělila. Babička ji vyzvala, aby to řekla mámě. Mámě to chtěla říct několikrát, ale bála se, takže nakonec jí to neřekla. Zhruba o své zkušenosti se svěřila i kamarádce. Jednou, když se vrátila domů ze školy, zavolal si ji obžalovaný, vypadal našťvaně. Společně s její matku se jí začali ptát, stále dokola se jí na to ptali. Máma jí pokládala stále tu stejnou otázku, co se tam dělo, co jí dělal, obžalovaný na ní neustále křičel, jak je možné, že si něco takového vymyslela. Byla vynervovaná, nedokázala odpovědět, plakala. Nakonec jí obžalovaný dal facku. Ona si tento incident nahrávala na telefon. Obžalovaný si toho všiml, vzal si ho do ruky a chtěl ho rozbít. Matka jej zastavila a vyzvala ji, ať to vymaže. Ona nevěděla jak. Nakonec jí obžalovaný vzal telefon z ruky a odnesl ho pryč. Během této hádky se snažila matce říci, co se stalo. Ona jí nakonec na to řekla, že i kdyby se něco takového stalo, že jí to přijde úplně normální a že se prakticky vůbec nic nestalo. Druhý den odešla z domu a už se tam nevrátila. Od té doby ji obžalovaný nekontaktoval. Matka jí několikrát psala, ať si nevymýšlí. Z obžalovaného měla divný pocit už před dovolenou. Pokud se šla sprchovat, tak najednou z ničeho nic obžalovaný potřeboval na záchod a šel za ní. Začala se zamykat v koupelně, když zapomněla, tak obžalovaný za ní přišel. Také jí zhasínal světlo v koupelně s tím, že je tam dlouho. Krátce před dovolenou, v době, kdy matka nebyla doma, si obžalovaný k ní přisedl na gauč v obývacím pokoji a začal se jí ptát na její názor na vztah mezi jejím starším bratrem a jeho dcerou, když je mezi nimi třináct let rozdíl a jeho dcera je pouze o pět měsíců starší než ona. Řekla, že je jí to jedno. Pak se jí zeptal, jak by se tvářila na to, kdyby měla ona něco s ním. Během toho hovoru si k ní přisedával, chytal ji kolem ramen, ona se snažila vyvlíknout. Chvilí ji držel, pak ji pustil. Od té doby byla vždy nervózní, když matka někam odjížděla, chtěla, aby se vrátila, aby se nic nestalo.

5. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď zachycená na protokol byla čtena ve smyslu § 102 trestního řádu, vypověděl, že na [obec] bylo na začátku všechno dobrý, ale po té první noci už ne. Poškozené bylo od rána špatně, bolelo jí břicho. Obžalovaný se jí ptal, kde jí to bolí. Poškozené se ptal, jestli jí mají vybalit stan, řekla, že neví. Odpoledne vytáhli člun a jeli na protější stranu pro Morgana. Přivezli ho a poškozená si chtěla dát panáka. Dali jí jenom jednoho. Obžalovaný s tím nesouhlasil, ale ona chtěla nalít a tak jí ho bratr [jméno] nalil. Poškozená spala v karavanu na gauči s obžalovaným. Poškozená si šla lehnout do karavanu pozdě. On v té době usínal, usínal dlouhou

dobu. Potom si šel lehnout obžalovaný, poškozená ještě nespala. Slyšel, jak se jí obžalovaný ptá, jestli jí ještě bolí břicho a hlava. Druhý den večer mu poškozená řekla, že jí obžalovaný osahával, že jí to bylo nepříjemný. Tvrdil jí, že je to výmysl, ale ona si stála na svém, že jí osahával. Říkala, že jí osahával na břicho a u hlavy. Když mu to říkala, byla trochu mimo, jakoby nevěděla, co se přesně stalo. Znělo to, jakoby se obžalovaného bála. Zeptal se obžalovaného, jestli je to pravda, on mu řekl, že poškozená si vymýšlí, že se pouze ptal, jestli je jí dobře. Další dny už poškozená spala ve stanu. Po návratu z dovolené se poškozená chovala divně, byla zalezlá, psala si s babičkou. Navíc poškozená kradla obžalovanému cigarety.

6. Svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného], jehož výpověď zachycená na protokolu byla čtena ve smyslu § 102 trestního řádu, vypověděl, že na dovolené na [obec] byl s obžalovaným, poškozenou a jejím bratrem [jméno]. Poškozená odjela po týdnu domů. Poškozená dostala menstruaci, bylo jí špatně, stěžovala si na bolest břicha. Obžalovaný jí dal prášek a sáhl na břicho, aby jej neměla tvrdý. Poškozená se možná tomu trochu divila. Spali v karavanu, on na spodní palandě, nad ním pak [jméno] a poškozená s obžalovaným spali v ložnici. Myslí si, že palandu poškozené nabízeli, ale ona nechtěla. Nabízeli jí, že jí postaví stan, poškozená však toto odmítla. Alkohol na dovolené nepopíjeli, jedině mu obžalovaný nalil pivo po obědě. V průběhu dovolené chytali ryby a hráli karty. Obžalovaný měl boreliózu, bral antibiotika. Během dovolené měli jedno či dvě piva. Pokud jeli na člun, pak měl obžalovaný klobouk proti sluníčku. Během dovolené museli v noci hlídat pruty, takže se různě střídali. V karavanu mohli všichni najednou spát pouze dvě noci, určitě tu první. Je přesvědčen, že daná věc je kravina. On s [jméno] spali dva nebo tři metry od ložnice, obžalovaný si ani nezatahoval dveře, bylo to stále otevřené. Navíc ví, co udělá karavan, když se v něm obžalovaný pohne. Museli by se probrat. Myslí si, že poškozená si to nevymyslela, ale že je to práce otcovské babičky svědkyně [příjmení], která od začátku je proti vztahu obžalovaného s matkou poškozené. Obžalovaný mu řekl, že je naprostá kravina, aby osahával poškozenou, brečel u toho. Od návratu z dovolené byla poškozená jiná než před ní, byla divná.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], jejíž výpověď zachycená na protokolu byla s poukazem na § 102 trestního řádu v řízení před soudem čtena, vypověděla, že poškozená se jí světila s tím, že jeden večer na dovolené někde na [obec] spala v karavanu s obžalovaným na jedné posteli. Obžalovaný si dal trošku alkoholu, snad i poškozená měla trochu alkoholu, a když šli spát, že se stalo něco nepříjemného a že se o tom nechce bavit. V tu dobu kluci už spali. Říkala jí to cestou na soustředění. Ona z toho pochopila, že jí obžalovaný osahával.

8. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že byl třídním učitelem poškozené. V lednu či únoru 2019 za ním přišla do kanceláře poškozená společně s kamarádkou svědkyní [příjmení]. Poškozená byla ubrečená, říkala mu, že se mu musí s něčím svěřit. Popsala mu, že v létě došlo k něčemu, co jí bylo nepříjemné a postupně mu sdělila, že obžalovaný si měl v karavanu k ní lehnout do postele, osahávat jí a nutit, aby osahávala jeho na přirození. Měla tam být na dovolené s bratrem a ještě s nějakou další osobou. Poškozená měla ve škole chování bezproblémové, nikdy s ní neřešili žádný kázeňský problém. Nechovala se vyzývavě a neví o tom, že by někdy lhala.

9. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď zachycená na protokolu byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, vypověděl, že je otcovským dědečkem poškozené. V listopadu 2018 mu telefonovala svědkyně [příjmení], že se jí poškozená světila s tím, že během rodinné dovolené na [obec] v červenci 2018, měl obžalovaný vyzvat poškozenou, aby si lehla do jeho postele. Následující den volal poškozené a k jeho dotazu mu sdělila, že obžalovaný pod vlivem alkoholu jí přikázal, aby si lehla k němu do postele, osahával ji na nahém těle a strkal jí ruce za kalhotky. Ptal se poškozené, proč to sděluje s tak velkým časovým odstupem. Poškozená mu řekla, že se styděla, že nedokázala v sobě překonat okamžik, kdy to bude sdělovat rodině. Zároveň však uvedla, že neustále s tím žije, že se jí ten okamžik vrací a že doufala, že obžalovaný už nikdy nic takového opakovat nebude. Poškozená mu potvrdila, že od návratu z dovolené již k žádnému násilnému sexuálnímu jednání ze strany obžalovaného vůči poškozené nedošlo, nicméně jí měl i nadále šmírovat v koupelně při sprchování a dělat jí různé sexuální návrhy.

Opakovaně poškozenou upozorňoval, že jde o závažnou věc a musí vypovídat pravdu. Poškozená se dušovala, že se ta věc opravdu stala. O tomto problému s poškozenou po telefonu mluvil opakovaně, určitě dvakrát, možná třikrát. Potřeboval se ujistit, že poškozená si tímto způsobem nevyřizuje účty mezi ní a obžalovaným. Pokud s ní mluvil před vánoci 2018, pak se dohodli, že pokud je pravda, co mu sdělí, tak začátkem ledna podá na obžalovaného trestní oznámení. To také učinil. Následně zavolal matce poškozené a oznámil jí, že na obžalovaného podal trestní oznámení a z jakého důvodu. Matka poškozené mu řekla, že tomu nevěří a dále mu sdělila, že obžalovaný jako vůdce rodiny si sám může určit, jakým způsobem se bude vůči členům rodiny chovat.

10. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď zachycená na protokol byla za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného v řízení před soudem čtena, vypověděl, že je strýcem poškozené. Poškozená se mu svěřila, že se to stalo na dovolené v karavanu, kde byl ještě její bratr [jméno] a syn obžalovaného [jméno]. Obžalovaný jim prý dával panáky k pití a pak je poslal spát. V karavanu chtěla poškozená spát s [jméno], obžalovaný ji však řekl, že bude spát s ním. Říkala, že ji nutil, aby si k němu lehla a že jí tam strkal prsty a aby mu sahala na penis. Od ledna 2019 poškozená bydlí u babičky, kde bydlí i on s rodinou. Poté, co bylo podáno trestní oznámení, mu obžalovaný občas zavolal, že si poškozená vymýšlí. Ví, že na poškozenou dělali nátlak, aby to vzala zpátky, že se pak může vrátit domů. On se setkal s matkou poškozené v den, kdy poškozená dělala příjímačky na střední školu. Řekla mu, že je krypl a poškozenou nikdy mít doma nebude, že ji raději dá do [anonymizováno].

11. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď zachycená na úřední záznam byla se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně v hlavním líčení čtena, vypověděl, že v červenci 2018 byl na dovolené v kempu [anonymizováno] v [obec] nad [anonymizováno]. Stan měl na stání [číslo]. Na začátku vedle na stání [číslo] byli ubytováni nějaký cizinci, ale poté, co do kempu dorazil muž s karavanem, došlo k nějakým dohadům ohledně místa [číslo] když muž s karavanem se dožadoval toho, aby na tomto stání byl ubytován on s karavanem. Společně s mužem tam byla i holka a kluk. Mezi ním a mužem došlo ke konfliktu ohledně rybaření, vyměnili si mezi sebou názory. Všiml si, že muž od svého příjezdu řádně holdoval alkoholu, když toto bylo zřejmé i z jeho chování, projevů a gest. Navíc u jeho karavanu bylo dost lahví od piva, muž se i pohyboval s lahví od piva v ruce. Z jeho pohledu muž popíjel nepřetržitě. Jeden den si všiml, že i ten kluk sedí před karavanem a popíjí pivo. V tu dobu na něj muž koukal a povídal si s ním. Další večer, bylo určitě po 22:00 hodině, zaregistroval, jak kluk s dívkou sedí venku před karavanem pod osvětleným přístřeškem a posílají si mezi sebou lahev vína.

12. Svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (úřední záznam zachycující výpověď čten ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu), kteří byli v předmětnou dobu ubytováni ve stejném kempu jako obžalovaný, si ničeho podezřelého nevšimli. Svědek [příjmení] pouze zaregistroval karavan, kde se pohyboval muž cca 50 let a dívka a dva chlapci ve věku 14 až 17 let.

13. Svědek [jméno] [příjmení], jehož výpověď byla u soudu přečtena podle § 201 odst. 6 trestního řádu, vypověděl, že je otcem matky poškozené. Obžalovaný popřel, že by se daného činu dopustil a on mu věří. Je přesvědčen, že jde o výmysl svědkyně [příjmení], o čemž svědčí, že trestní oznámení bylo podáno téměř po roce. Na danou věc se poškozené své vnučky neptal.

14. Svědkyně [jméno] [příjmení], jejíž výpověď z přípravného řízení byla u soudu čtena za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně, vypověděla, že se poškozené, její vnučky, na danou věc neptala. Nevěří, že by obžalovaný takovou věc udělal, protože má spoustu dětí a nevidí důvod, proč by měl něco zakázaného dělat poškozené.

15. Svědek [jméno] [jméno], jehož výpověď zachycená na úřední záznam byla čtena ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu, vypověděl, že po odstěhování poškozené, jeho sestry, v lednu 2019 k babičce, mu matka řekla, že poškozená oznámila na policii, že ji obžalovaný měl osahávat a dělat návrhy. Poškozené se na tuto věc neptal. Myslí si, že poškozená to řekla, protože se chtěla

odstěhovat a bydlet u babičky. Poškozená si mu stěžovala na obžalovaného, ale ne rozhodně na nevhodné chování, stěžovala si, že musí doma pracovat. Z poškozené bylo cítit, že obžalovaného nemá ráda.

16. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a alkoholologie, znalce MUDr. Ladislava Procházky, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zvláštní specializací klinická psychologie, znalkyně PhDr. Jindřišky Záhorské, Ph.D., který byl v hlavním líčení za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 5 trestního řádu čten, bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] netrpí duševní poruchou chorobného charakteru. Duševní poruchou chorobného charakteru netrpěl ani v předmětné době. Nebylo zjištěno, že by se mohl dopustit spáchání eventuálně předmětné trestné činnosti z chorobné motivace. Obžalovaný není postižen specifickou poruchou osobnosti. Jeho osobnost nese znaky mírného organického postižení. Z forenzně psychiatrického a sexuologického hlediska však znaky mírného organického postižení nejsou významné. Obžalovaný není závislý na alkoholu, ani na jiných návykových psychotropních látkách. Nebylo zjištěno, že by alkohol požíval soustavně nadměrně, nebo že by soustavně zneužíval jiné návykové psychotropní látky či léky. Obžalovaný zná účinky alkoholu na svoji osobu. Je schopen zdržet se požívání alkoholu. Je schopen kontrolovat průběh požívání alkoholu. Podle dostupných informací nebyl v předmětné době forenzně významně intoxikován alkoholem. Eventuální lehká prostá opilost neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Toto platí pro případ, kdy se měl dopustit trestného činu znásilnění, i pro případ, kdy se měl dopustit spáchání trestného činu ohrožení výchovy dítěte. Nebyly zjištěny informace, které by mohly svědčit pro to, že by obžalovaný mohl být v předmětné době ve stavu kvantitativně abnormní (komplikované), nebo kvalitativně abnormní (patické) opilosti. Eventuální prostá opilost v předmětné době neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Obžalovaný není postižen sexuální deviací, pro toto nebyly zjištěny žádné informace. Obžalovaný je heterosexuálně orientovaný na dospělé ženy a přiměřené sexuální aktivity. Není pedofilně orientovaný. Není postižen patologickou sexuální agresivitou. V době, kdy se měl obžalovaný dopouštět páčání předmětné trestné činnosti, byly vzhledem k charakteru předmětné trestné činnosti rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného zachované. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Je schopen pochopit význam trestního řízení a eventuálně uloženého trestu. Je schopen se náležitě hájit. Znamky mírného organického postižení nevedou k narušení schopnosti posuzovaného plnohodnotně se účastnit trestního řízení. Z psychiatrického a sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro společnost, proto není navrhováno uložení ochranného psychiatrického nebo sexuologického léčení. U obžalovaného se aktuálně nevyskytují znaky, které by svědčily pro přítomnost psychického onemocnění v pravém slova smyslu. Osobnost je strukturovaná v širší normě, individualisticky formovaná, se zvýrazněnými rysy emočně nestabilními, úzkostnými, opozičními tendencemi, zvýrazněnou dráždivostí, rysy egocentrické. Zjištěný mírný neuropsychologický deficit nedosahuje stupně demence. Kontakt s realitou je zachován. Nejsou přítomny znaky psychotické. Bez depresivních znaků, mírné rysy úzkostné. Adaptabilita je v normě. Na nové situace nemá sklony reagovat zvýrazněně úzkostným prožíváním. Je schopen navazovat bez větších problémů interpersonální kontakty. Má však tendenci se v zátěži z lidského světa stahovat, hůře odečítá interpersonální signály. K lidem pro něj důležitým je loajální až s rysy mírné sociální závislosti. Chybí aktivní participace na rozvoji pozitivních vazeb, zaměření je více egocentrické, rychleji jde v jednání s druhými do opozice, konfliktní komunikace. Snížená schopnost kompromisního řešení, je přesvědčen o jednoznačné správnosti svého názoru. Místy pasivně očekává řešení situací od svého okolí. Naznačená je problematika ve vztahu k mateřské, potažmo ženské postavě. Není osobností primárně zvýšeně agresivní, impulsivní agresivita není přítomna. V případě potřeby se umí prosadit. Sebevědomí a sebejistota v normě, přítomno však vnitřní napětí, sebejistotu má sklony navenek překompenzovat. Nálady jsou většinou stabilní. Frustrační tolerance je nižší. Jednoduché zátěžové situace zvládá bez větších problémů. Ve složitějších situacích, dlouhodobější zátěži, či zátěži osobního charakteru má sklony se obtížněji orientovat, řešení je následně s převahou

prožitkové složky na úkor složky racionální, sniženě poté zvažuje důsledky svého jednání, jedná poté impulsivně. Emoční stabilita je nižší. Zvýrazněná iritabilita. Aktuální neverbální intelektové schopnosti se ve svém souhrnu nacházejí v dolním pásmu průměru. Výkon nevyrovnaný, značně kolísavý. Verbální intelektové schopnosti jsou na základě klinického odhadu hodnoceny v pásmu normy. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu průměru. Kolísavá koncentrace pozornosti. Bezproblematická orientace, informace, je průměrná a kolísavá duševní kontrola. Průměrných výsledků dosahuje v asociční paměti, stejně tak i v pracovní paměti. V průměru vizuální paměť, mírný tremor. Schopnost učení je pomalá, kolísavá, nicméně zachovalá. Průměrné psychomotorické tempo, kolísavá koncentrace pozornosti. Znaky mírného organického postižení. V případě, že bude obžalovanému prokázána vina s ohledem na trestnou činnost, v rámci které je vyšetřován, lze z psychologického hlediska konstatovat, že eventuelní motivace ke spáchání v sobě nenese patologické prvky. Jeho jednání by v takovém případě mohlo být motivováno situačně, nelze v daném případě vyloučit ani vliv zjištěného počínajícího kognitivního deficitu. Kognitivní deficit je pouze mírného stupně a nemůže mít forenzně významný vliv na jeho jednání. Poškozená je dcerou jeho partnerky, dlouhodobě s nimi žila ve společné domácnosti. Zprvu spolu měli pozitivní vztah, přibližně ve dvanácti letech, v období počínající puberty, začaly mezi poškozenou a posuzovaným konflikty, kdy obžalovaný požadoval důsledné plnění domácích povinností. Poškozená uváděla, že se odstěhuje k babičce. Podle obžalovaného je případ vykonstruovaný. Aktuálně vykazuje k poškozené negativní vztah, zazlívá jí probíhající vyšetřování.

17. Z listin založených na č. l. 310 – 311 spisu soud zjistil, že obžalovaný měl v předmětnou dobu zaplacené místo s elektrickou přípojkou [číslo] v Autocampu [anonymizováno] na [obec].

18. Ze zprávy Dětského krizového centra, z.ú., založené na č. l. 322 – 328 spisu, bylo zjištěno, že poškozenou přijali do péče v únoru 2019 a proběhlo celkem pět individuálních sezení s poškozenou. Zpočátku byla motivace poškozené k péči značně nízká, avšak následné soudní nařízení péče bylo bez obtíží respektováno. U poškozené byla indikována návazná terapeutická péče, ke které byla již poškozená nakloněna. K datu podání zprávy proběhla tři sezení. Poškozená se bála sdělovat osobní informace, protože měla strach, že budou předávány partnerovi matky, kterého (pravděpodobně po vzoru paternálním babičky) nazývá, „pan [celé jméno obžalovaného]“. Nejvíce jí chybí kontakt s bratrem [anonymizováno] O projednávané věci poškozená moc nemluvila, šlo o téma, ke kterému se nechtěla vracet. Vztah k obžalovanému je otažitý, není jí příjemná představa, že by se měli někde vidět. Aktuální vztah mezi matkou a poškozenou se jeví být značně chladný, komunikace probíhá na bázi praktických sdělení. Poškozená i matka se vzájemně kontaktují spíše výjimečně. Otcovská babička sdělila, že v létě jel obžalovaný s dětmi s karavanem, v karavanu bylo manželské letiště a palandy. Poškozená si chtěla rozložit před karavanem stan, pan [celé jméno obžalovaného] to zakázal, nařídil jí, aby spala s ním na letišti. Pan [celé jméno obžalovaného] opil syna [příjmení] a donutil [jméno], aby se také napila alkoholu. Poté se to stalo. Další den se o to pan [celé jméno obžalovaného] měl pokoušet znovu. Matka poškozené se vyjadřovala hanlivě až vulgárně k vlastní dceři a k rodině jejího otce. Velmi rozhořčeně hovořila o tělesných proporcích poškozené. Razantně odmítla, že se to mohlo stát s tím, že poškozená si to vymyslela pod vlivem babičky. Matka poškozené sdělila, že poškozená lže.

19. Skutkové okolnosti byly dále zjištěny z ostatních ve věci provedených důkazů, a to zejména ze spisového materiálu Obvodního soudu pro Prahu sp. zn. 0 P 199/2013, jakož i ze zvukové nahrávky zajištěné v mobilním telefonu poškozené, která zachycuje část jednání mezi obžalovaným, poškozenou a její matkou poté, kdy vyšlo najevo, že bylo v dané věci podáno trestní oznámení. Dále byly skutečnosti zjištěny z protokolu o ohledání místa činu, ze zpráv Městské části Praha 12, odbor sociálních věcí, který prováděl opakovaná šetření v domácnosti otcovské babičky, jakož i matky poškozené, a s tím souvisejících pohovorů zúčastněných, jakož i ze zpráv základní školy a střední školy o osobě poškozené, když ona je v danou dobu navštěvovala. Soud přihlédl rovněž i k fotografiím ze sociálních sítí předložených obžalovaným, kde podle jeho názoru poškozená prezentuje své chování a zážitky.

20. Soud zamítl návrh obhajoby na ohledání karavanu, ve kterém k posuzovanému skutku došlo, a to z důvodu irelevantnosti. Je třeba si uvědomit, že od události prošly čtyři roky a po tuto dobu měl k dispozici karavan obžalovaný. Podle názoru soudu právě s ohledem na uvedené by ohledání věci mělo nulovou vypovídací hodnotu, když je třeba připustit, že ve vztahu k přepážce, která tam podle poškozené měla být mezi postelí a palandou, mohlo dojít k úpravě.

21. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. S ohledem na prohlášení obžalovaného učiněné na začátku hlavního líčení je nesporné, že obžalovaný v předmětnou dobu trávil dovolenou s poškozenou, jejím bratrem [jméno] a jeho synem [jméno] v Autocempu [anonymizováno] na [obec], kde byli motorovým vozidlem Volkswagen Transporter, [registrační značka], s připojeným obytným karavanem. Při posuzování zbývajících skutkových okolností soud vyšel z následujícího.

22. Pro právě projednávanou trestnou činnost je specifické, že důkazní situace zde bývá složitá, když jde o jednání, které probíhá pouze mezi dvěma osobami a ne jinak je tomu i v daném případě. Soud má k dispozici toliko dva přímé důkazy, které stojí proti sobě, a to výpověď obžalovaného, který trestnou činnost striktně popírá, a výpověď poškozené, která jej z daného skutku usvědčuje. Při posuzování věrohodnosti obžalovaného a poškozené soud vyšel z následujících úvah.

23. Soud si nemohl nepovšimnout rozporů v jednotlivých výpovědích obžalovaného a dále skutečnosti, že některá jeho tvrzení byla vyvrácena výpověďmi svědků. Obžalovaný během jedné výpovědi změnil popis vztahu mezi ním a poškozenou. Nejprve sdělil, že vztah s [jméno] od jejich deseti let byl špatný, aby následně toto tvrzení změnil tak, že před posuzovaným jednáním byl uspokojující a nic se na něm nezměnilo ani po návratu z dovolené. Následně toto změnil, že po dovolené měla poškozená k němu odstup. V přípravném řízení obžalovaný tvrdil, že předmětný den šel spát po půlnoci, ale v hlavním líčení s jistotou tvrdil, že šel spát až nad ránem. Podle verze z přípravného řízení v době, kdy vstoupil do karavanu, tak všechny děti už tvrdě spaly. V řízení před soudem nejprve setrval na tom, že když si šel lehnout k poškozené, tak v karavanu byly již všechny děti, avšak poté, co byl konfrontován s výpovědí poškozené, toto své tvrzení změnil tak, že do karavanu přišel se svým synem, který následně nemohl usnout. V přípravném řízení tvrdil, že na dovolené alkohol vůbec nepil, v řízení před soudem připustil, že pil pouze pivo. Soud si nemohl nepovšimnout, že svoji výpověď změnil i ve vztahu k motivu výpovědi poškozené. Nejprve tímto motivem byla msta ze strany poškozené, že chtěl po ní, aby doma něco dělala. Následně toto tvrzení změnil tak, že v dané věci jde pouze o peníze poškozené, které chce otcovská babička, proto chtěla poškozenou svěřit do své péče a vše si na něj vymyslely. Obžalovaný zcela nelogicky v tomto směru poukazyval na firmu matky poškozené, když zdůrazňoval její obrat, a až po opakovaných dotazech soudu připustil, že tato skutečnost s danou věcí nemá nic společného.

24. Jiná tvrzení obžalovaného pak byla vyvrácena ve věci slyšenými svědky. Tvrzení obžalovaného, že vztah s poškozenou byl dlouhodobě špatný, vyvrací matka poškozené, která jej charakterizovala jako vztah pohodový. Výpověď obžalovaného, že na dovolené nepil (přípravné řízení), respektive pil občas pivo (hlavní líčení) vyvracejí vedle poškozené svědci [jméno] [příjmení] a [příjmení], který obžalovaného označil za osobu, která řádně holdovala alkoholu. Podle verze obžalovaného na místě pobytu žádný rum nebyl. Toto však nekoresponduje s výpovědí nejenom poškozené, ale i svědka [jméno] [příjmení], který se zmínil, že na místě byl Morgan. Obžalovaný tvrdil, že poškozená nechtěla spát ve stanu, když jí toto nabízel. Toto však nesouhlasí s výpovědí svědka [jméno] [celé jméno obžalovaného], podle kterého to byl obžalovaný, kdo nesouhlasil, aby [jméno] spala ve stanu. Tato však nechtěla spát na palandách.

25. K námitkám obžalovaného, proč nezavolali policii už na [obec] a proč to poškozená neřekla hned své matce, je třeba uvést následující. Ve věcech, kdy je pohlavně zneužito či znásilněno dítě, ale i dospělá osoba je zcela standardní, že poškozenou osobu pronásleduje strach, stud, otázky, jak to říci okolí, jak okolí zareaguje, zejména pak když agresorem je osoba blízká a poškozeným dítě.

V této oblasti je zastoupeno velké procentní latentní kriminality, která zůstane navždy skryta. Je tak zcela logické, že se poškozená s danou věcí svěřila až s odstupem času. Pokud měl možnost soud vnímat listinné důkazy, nahrávku, ale i výslech matky poškozené, jak svoji dceru bez pochybností osočuje za lhářku, jak mluví o otcovské babičce, pak se soud nediví, že se dcera s daným problémem své matce nesvěřila. O kvalitě vztahu mezi dcerou a matkou ostatně svědčí to, že matka se s dcerou od doby, kdy je v péči u otcovské babičky, stýká toliko sporadicky.

26. Byť výpověď matky poškozené měla podporovat obžalovaného a skutečně jej podporuje, nelze přehlédnout, že je v rozporu s jeho výpovědí a posiluje tak výpověď poškozené. Obžalovaný měl matce poškozené sdělit, že s poškozenou na dovolené nespál na jedné posteli. Toto je však v rozporu s výpovědí poškozené, svědku [jméno] [příjmení] a [jméno] [celé jméno obžalovaného], ale i samotného obžalovaného. Podle matky poškozené vztah svědka [jméno] [jméno], jejího syna, a dcery obžalovaného [jméno] měl trvat určitě tři roky, což podporuje výpověď poškozené, že obžalovaný se tohoto vztahu dovolával při nevhodném chování vůči ní v roce 2018. Vyvrací tak výpověď obžalovaného, že daný vztah trvá jen devět měsíců. Matka poškozené a obžalovaný se dále neshodli v tom, zda byly s poškozenou doma výchovné problémy. Podle matky byla poškozená jako každé jiné dítě, které občas vzdoruje. Pokud jí přistihla při lhaní, tak pouze když byla u babičky namísto aerobiku.

27. Výpověď poškozené je jediným přímým důkazem proti obžalovanému. Danému jednání byli přítomni pouze oni dva. Soud nerozporuje, že v jejich těsné blízkosti spali dva chlapi, ti však nic podezřelého nezaznamenali. To však neznamená, že se to nestalo. Je běžné, zejména u dětí, že spí tvrdě a nevnímají tak, co se v jejich blízkosti děje. Ostatně sám obžalovaný ve výpovědi v přípravném řízení připustil, že děti spaly tvrdě.

28. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že na dovolené bylo všechno dobré, ale potom, po té první noci, se mu poškozená svěřila s tím, že jí obžalovaný osahával. On tomu nevěřil, ale poškozená stále trvala na svém. Tento svědek ve shodě s poškozenou časově skutek zařadil, a to večer, kdy bylo poškozené špatně, bolelo ji břicho. Potvrdil, že v tento den spala poškozená na jedné posteli s obžalovaným. Poukázal na to, že když se mu poškozená svěřovala, že to vyznělo, jako kdyby se obžalovaného bála a po návratu se chovala divně, kdy zalézala do rohu pokoje.

29. Dalším nepřímým svědkem byl pak svědek [příjmení], učitel poškozené, kterému se poškozená svěřila s tím, že nevlastní otec jí v létě v karavanu na posteli osahával a nutil jí, aby ona rukou jej osahávala na přirození. Byla rozrušená a plakala, když mu to sdělovala.

30. Dále se poškozená svěřila svědkyni [příjmení], a to s tím, že obžalovaný jí v létě na dovolené v karavanu na [obec] osahával, v té době měli být oba pod vlivem alkoholu. Spali na jedné posteli, v tu dobu tam spali i [jméno] s [jméno]. Byla vystrašená, když jí to sdělovala.

31. Svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného] vyjádřil své přesvědčení, že kdyby se stalo to, co je tvrzeno poškozenou, tak by o tom věděl, když obžalovaný v karavanu nezatahoval přepážku mezi postelí a palandami. Upozornil na to, že když se vrátili z dovolené, tak poškozená byla jiná než předtím.

32. [příjmení] dědeček [jméno] [příjmení] vypověděl, že poškozená se mu svěřila s tím, že jí obžalovaný na dovolené v létě 2018 pod vlivem alkoholu v posteli osahával na nahém těle, strkal jí ruce za kalhotky.

33. Svědkyně [jméno] [příjmení], otcovská babička, vypověděla, že poškozená se jí svěřila s tím, že obžalovaný si k ní lehl, ptal se jí, co jí je, ona mu sdělila, že jí není dobře. Poté jí začal hladit po břiše, sahal jí do kalhotek, strkal jí prsty do přirození, vzal její ruku, dal jí na jeho přirození, kde ji držel a uspokojoval se.

34. Svědkovi [jméno] [příjmení] pak poškozená sdělila, že se to mělo stát v karavanu, když tam byli i svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [celé jméno obžalovaného]. Obžalovaný jim dal panáky

alkoholu. Obžalovaný ji vyzval, aby s ním spala na jedné posteli, strkal jí tam prsty a chtěl, aby mu sahala na penis.

35. Soud si uvědomuje, že vždy jde o nepřímé svědky, kteří mají stejný zdroj, a to poškozenou. Tito jsou vůči ní v různém postavení (prarodiče, bratři, strýc, kamarádky, učitel), každému z nich se svěřuje v jiný časový úsek, všem svědkům však říká jedno a to samé, nic nepřidává, sdělení nemění. Byť se omezuje pouze na stručný popis jednání obžalovaného, tento se zcela shoduje s její výpovědí na policii. Nutno dodat, že soud nemá důvod těmto svědkům nevěřit, že sdělují informace, které získaly od poškozené, jedná se o stručná data, což je pochopitelné s ohledem na charakter projednávaného jednání a věk poškozené. Navíc se nelze podívat nad tím, že poškozená byla sdílnější k těmto svědkům než k matce, a to s ohledem na vztah s matkou. Pokud by tito svědci zamýšleli vypovídat cíleně proti obžalovanému, pak by se jistě neomezili pouze na tyto kusé informace a nic by jim nebránilo v tom, aby poškozenou podpořili i ve zbývajícím rozsahu její výpovědi, případně jednání přibarvili.

36. Nelze si nepovšimnout, že výpověď poškozené je souvislá a konstantní v čase. Událost popisuje stejně, na popisu nepřidává, výpověď postupem času nedramatizuje. Takový postup by bylo možné předpokládat u osoby, která chce pachatelův svůj výpovědí přitížit, lživě jej usvědčit z trestné činnosti.

37. Popisované jednání je v porovnání s jinými druhy znásilnění méně závažné. Nabízí se tak otázka, proč by poškozená, pokud by si vymýšlela a chtěla obžalovanému záměrně ublížit, nepopsala jednání daleko závažnější (naopak opakovaně uvádí, že obžalovaný chtěl mít s ní pohlavní styk, ale nakonec k tomu nedošlo; pokud obžalovaného upozornila, že to poví matce, s jednáním přestal a po zbytek dovolené již k ničemu nedošlo), když s ohledem na její intelektové schopnosti by toho byla jistě schopna. Dále nebyl zjištěn jakýkoli motiv pro to, aby si poškozená danou věc vymyslela. Tím, že danou věc oznámila, nezískala žádný profit, naopak ztratila část rodiny, kterou měla ráda, konkrétně pak matku, sourozence. Došlo tak k naplnění jejích obav z toho co se stane, když danou věc oznámí.

38. Významné pro posouzení věrohodnosti poškozené je skutečnost, že její výpověď je v určitých směrech, které nepředstavují gró věci, ale dokreslují okolnosti daného činu, podporována výpověďmi svědků a v těchto momentech stojí proti obžalovanému. Poškozená uvedla, že když si k ní obžalovaný lehl do postele, ptal se jí, jestli jí bolí břicho a začal jí po břiše hladit, jinak u toho mlčel. Tuto část podporuje svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že když si obžalovaný k poškozené lehl, ptal se jí, zda jí ještě bolí břicho a hlava. Podle verze obžalovaného se poškozené ptal, zda jí nebolí břicho, sáhl na něj, došlo k tomu však na židli, v době, když si šel k poškozené lehnout, už poškozená spala, neosahával jí. Pokud poškozená vypověděla, že pouze jednu až dvě noci spala v karavanu, pak už spala jen venku, pak v tomto směru ji podporuje opět svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že [jméno] pak už spala jen ve stanu. Poškozená vypověděla, že obžalovaný jel se synem přes vodu na člunu koupit rum. Zcela ve shodě danou situaci popsal svědek [jméno] [příjmení]. Oba se pak shodli na tom, že jí dali jednoho panáka. Toto ostatně uvedla svědkyně [příjmení], že podle poškozené byli ten večer jak obžalovaný, tak poškozená pod vlivem alkoholu, tak i svědci [příjmení] či [jméno] [příjmení]. Podle tvrzení obžalovaného rum v karavanu nebyl. Tvrdil-li obžalovaný, že čluny používaly na dovolené pouze děti pro zákrm ryb, on s nimi nejezdil, pak toto je v rozporu s výpovědí svědka [jméno] [celé jméno obžalovaného], který uvedl, že obžalovaný s nimi na člunu jezdil. Dále poškozená vypověděla, že obžalovaný vytáhl přepážku před letištěm v karavanu, aby na ně kluci neviděli. Obžalovaný však tvrdil, že tato nefunguje. Podle názoru soudu toto jeho tvrzení vyvrátil svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného], který vypověděl, že obžalovaný dveře nezatahoval, prostor byl [anonymizováno] otevřený. Podle názoru soudu tak potvrdil, že přepážka fungovala. Pokud poškozená popisovala scénu, jak obžalovaný s její matkou po ní nevybíravým způsobem požadují, aby jim danou situaci vysvětlila, pak zmínila, že jí matka řekla, že i kdyby se něco takového stalo, že jí to přijde úplně normální, že se to může stát běžně a že se jí prakticky nic nestalo, pak stejnou reakci matky popsal i svědek [jméno]

[příjmení]. Ten uvedl, že poté co matce poškozené oznámil, že podal trestní oznámení na obžalovaného, mu sdělila, že obžalovaný jako vůdce rodiny si sám může určit, jakým způsobem se bude vůči členům rodiny chovat. Podle názoru soudu tyto výpovědi svědčí o tom, jaký postoj k dané situaci zaujala matka poškozené. Dva svědci vypovídají ve shodě ohledně věci, na kterou se jich nikdo výslovně neptal, není pro posouzení věci rozhodující.

39. Jako věrohodné se jeví tvrzení poškozené, že se k ní obžalovaný přimáčkl na posteli v karavanu, držel ji, že se nemohla hýbat, a to nejenom s ohledem na fyzické proporce aktérů, ale i na uspořádání zařízení v karavanu. Je nepochybné, že poškozená spala na letišti, odkud neměla únikovou cestu, když ležela u stěny karavanu a obžalovaný ležel na kraji postele, tj. na jediné možné cestě ven z postele.

40. Nelze si nepovšimnout, že poškozená byla v dané věci dvakrát podrobně vyslýchána, a to s odstupem jednoho a půl roku (10. 1. 2019 a 17. 6. 2020), přičemž v obou případech vypovídala totožně. Soud si je vědom toho, že první výpověď zachycenou na úřední záznam nemůže použít jako procesní důkaz, je však přesvědčen, že ji lze použít pro hodnocení věrohodnosti vyslýchané osoby. Přistoupí-li k tomu, že poškozená danou situaci ve shodě s trestním řízením popsala i v opatrovnické věci (její písemné prohlášení připojené k návrhu na svěření do péče otcovské babičky, její výslech před soudem dne 25. 7. 2019) je závěr soudu o věrohodnosti poškozené umocněn. Soudní závěr o věrohodnosti poškozené nemůže zpochybnit námitka obhajoby, že poškozená se v opatrovnickém řízení nezmínila o tom, že byla nucena k tomu, aby obžalovaného uspokojovala rukou. Pokud soud vnímal výslech poškozené v rámci trestního řízení, pak si nemohl nepovšimnout, jak se poškozené o projednávané události těžko mluví, stydí se a pláče. Při tomto výslechu byla přítomna pouze jedna osoba, a to vyšetřovatelka, která se chovala velmi citlivě, byla schopná se jí ptát i na velmi intimní záležitosti. Výslech byl prováděn ve speciální místnosti určené k těmto účelům. Naproti tomu výslech poškozené v rámci opatrovnické věci byl prováděn v jednací síni za účasti dalších pěti osob, mimo jiné matky poškozené, družky obžalovaného, a poškozené nebyly pokládány podrobné otázky týkající se projednávané události. Je tak pochopitelné, že poškozená za takových podmínek se sama od sebe do podrobného popisu skutku nepouštěla. Ve světle právě rozvedeného soud považuje poškozenou za věrohodnou a její výpověď za určující pro rozhodnutí ve věci samé.

41. Soud tak považuje za jednoznačně prokázané, že obžalovaný se jednání popsaného ve skutkové větě rozsudku dopustil, byť se poškozená tomuto jednání slovně bránila a snažila se mu vymanit, když toto jí znemožnil tím, že se k ní přimáčkl tělem a držel ji. S ohledem na fyzické proporce obžalovaného a poškozené tak není sporu o tom, že obžalovaný použil fyzickou sílu, aby překonal odpor poškozené, této znemožnil se jeho jednání bránit. Použil vůči poškozené násilí, aby proti její vůli dosáhl pohlavního styku. Toto se mu i podařilo, když vsouval prsty do vagíny poškozené. Pohlavní styk je totiž jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, který zahrnuje nejenom soulož, ale i jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, např. zasouvání prstů do ženského pohlavního ústrojí. Na tomto místě se soud zabýval otázkou, zda šlo o jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží. O takovou situaci by šlo v případě hlubokého vnikání prstů do pochvy poškozené, aby se mohla dovodit srovnatelnost provedení účinku, jako je tomu u soulož. Z výpovědi poškozené se podává toliko, že to nejprve zkoušel prsty, pak jazykem. Při nedostatku důkazů tak nelze určit intenzitu vniknutí, ani kolik prstů k tomu obžalovaný použil a je na místě připustit, že jednání obžalovaného nemuselo navodit podobnost soulož, např. v důsledku malé intenzity v případě jen povrchového osahávání genitálu spojené s nevýznamným krátkodobým a povrchním vniknutím (TR NS 35/2007). Za této situace soud tak nepovažuje za prokázané, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží. Není však sporu o tom, že obžalovaný se daného jednání dopustil vůči dítěti, když ve smyslu § 126 trestního zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let.

42. V trestním řízení bylo dále prokázáno, že obžalovaný nabízel dětem, a to nejméně poškozené a svému synovi [jméno] alkohol. K tomuto jednání se částečně doznal, když připustil, že svému synovi naléval pivo. Skutečnost, že jemu a nejméně poškozené naléval i rum se pak podává z výpovědi poškozené, svědka [jméno] [příjmení], ale i ostatních nepřímých svědků, jimž se o tom zmínila poškozená.

43. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v přesněji nezjištěné době od 27. 7. 2018 do 12. 8. 2018 v kempu [anonymizováno] u vodní přehrady [obec], v obytném karavanu, přilehl ve večerních hodinách na postel k poškozené, tuto přimáčkl tělem, držel ji, eliminoval tak její odpor a dopustil se vůči ní jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. S ohledem na skutečnost, že za pomoci násilí vykonal pohlavní styk na poškozené osobě mladší osmnácti let soud jeho jednání právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Přistoupil-li k jednání obžalovaného, kterého se dopustil vůči poškozené, skutečnost, že nezletilým dětem nabízel a umožnil konzumovat alkohol, pak je na místě zároveň jeho jednání právně kvalifikovat jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

44. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka o svém pohlavním životě, na mravním a tělesném vývoji dítěte a jeho duševním vývoji. S ohledem na charakter trestné činnosti a věku poškozené je na místě tuto trestnou činnost hodnotit jako mimořádně škodlivou. Škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je zvyšována mírou zavinění, když obžalovaný jednal v přímém úmyslu a to i ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě. Byl si vědom toho, že si násilím vynucuje pohlavní uspokojení na dítěti. Soud přihlédl i k okolnostem případu. Obžalovaný se jednání dopustil v době, kdy poškozená byla zcela svěřena do jeho moci. Dopustil se jej v malém uzavřeném prostoru, kde spali další dva nezletilci. S ohledem na výpověď poškozené, tak této ztížil obranu proti jeho jednání, když měla strach, aby chlapce nevzbudila, protože se styděla. Šlo o jednání, které trvalo po delší časový úsek, když nešlo o rády minut, které zahrnovalo více sexuálních praktik (osahávání nahého těla, včetně genitálií, zasouvání prstů do pochvy, uspokojování se rukou poškozené). Škodlivost jednání obžalovaného je dále zvyšována následkem v podobě výrazného zhoršení rodinných vztahů po té, co poškozená obžalovaného z daného jednání obvinila. Došlo k přetrhání vazeb, jak s její matkou, která bezmezně věří obžalovanému a nedala poškozené šanci k rozmluvě o tom, co se stalo, s tím, že prakticky nic nestalo, jakož i vztahů se sourozenci. Obžalovaný si musel být vědom toho, že pokud jeho jednání vyjde najevo, zasáhne to celou rodinu. Poškozená popsala, že jí nechal být, poté, co pohrozila, že to řekne mámě. Soud rovněž přihlédl k tomu, že alkohol nabízel dvěma nezletilým dětem. Na straně druhé šlo o jeden útok. Od spáchání trestné činnosti prošla doba čtyř let. Obžalovaný byl v minulosti pětkrát soudně trestán a to pro majetkovou trestnou činnost, případně pro neplacení výživného. V současné době se na něj hledí ve všech případech, jakoby trestán nebyl. Soud nemohl přihlédnout k polehčující okolnosti, kterou je doznání a to s ohledem na postoj obžalovaného k dané věci.

45. Obžalovanému je ukládán trest za dva trestné činy a je tak na místě aplikovat ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku a uložit mu trest úhrnný, jakožto trest jediný. Výměru tohoto trestu je třeba zvolit podle přísnějšího sbíhajícího se trestného činu, jímž je trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dva roky až deset let. Při zohlednění všech zjištěných okolností, jak polehčujících, tak přitěžujících, soud považuje za odpovídající trest vyměřený v první osmině zákonné sazby, konkrétně na dobu 36 měsíců. Soud má za to, zejména s ohledem na skutečnost, že šlo o ojedinělý útok, v rámci trestného činu znásilnění provedený méně závažným způsobem a na dobu, která prošla od jeho spáchání, že účelu trestu by mohlo být dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaného. Z tohoto důvodu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu 42 měsíců, to jest mírně nad polovinou zákonného rozpětí (zkušební dobu lze uložit na jeden rok až pět let a nesmí být však kratší než je délka podmíněně odloženého trestu odnětí svobody – § 82 odst. 1 trestního

zákoníku). Během zkušební doby je obžalovaný povinen vést řádný život a podle svých sil nahradit nemajetkovou újmu, kterou poškozené způsobil. Poruší-li obžalovaný jakoukoliv podmínku podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody, vystavuje se nebezpečí, že výkon trestu odnětí svobody bude nařízen a to i během zkušební doby.

46. S nároky na náhradu škody se k trestnímu řízení včas a řádně připojila poškozená prostřednictvím kolizního opatrovníka. Poškozená požadovala, aby v případě odsuzujícího rozsudku byl obžalovaný zavázán zaplatit jí nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč. Návrh odůvodnila tím, že obžalovaný jednáním popsaným v obžalobě podstatným způsobem zasáhl do jejích osobnostních práv, porušil její právo na ochranu osobnosti a způsobil jí tím duševní útrapy. Jednání obžalovaného dlouhodobě ovlivnilo kvalitu jejího života a nelze vyloučit i následky pro budoucí život.

47. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny, nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nezpůsobí bezdůvodně újmu druhým.

48. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka, žít podle svého. Podle odst. 2 citovaného ustanovení ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

49. Obžalovaný byl uznán vinným jednáním specifikovaným v odsuzujícím výroku rozsudku, jehož se dopustil vůči nezletilé poškozené. S ohledem na charakter tohoto jednání je nepochybné, že obžalovaný tímto protiprávním jednáním zásadním způsobem zasáhl do osobnostních práv poškozené, a to zejména na soukromý život, ochranu života a zdraví, svobody, cti, důstojnosti, soukromí a rodinného života. Není tak sporu o tom, že v důsledku porušení těchto nezadatelných práv poškozené ze strany obžalovaného zcela nepochybně vzniká poškozené vůči němu právo na náhradu nemajetkové újmy. O nároku poškozené co do důvodu tak nemůže být pochyb.

50. Při určení výše nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy soud vycházel z konkrétních skutkových okolností, na kolik závažná újma poškozené vznikla a jaké byly okolnosti, za kterých k porušení práva došlo. Soud přihlédl k okolnostem daného případu, zejména k tomu, že byt' šlo o ojedinělý útok, tento trval po delší časový úsek, nešlo pouze o minuty, a zahrnoval více sexuálních praktik, jak bylo zmíněno již shora. Svým jednáním zcela eliminoval možnost obrany poškozené (poloha na posteli, zalehnutí, v místnosti dva nezletilí sourozenci). Obžalovaný využil své nadřazenosti nad poškozenou, svého dominantního postavení, které vyplývalo nejenom z věku obžalovaného a jeho životních zkušeností, ale i ze skutečnosti, že byl partnerem matky poškozené. Přistoupí-li k uvedenému věk poškozené, která neměla žádné sexuální zkušenosti, a charakter trestné činnosti, kdy u obžalovaného nešlo o pouhé osahávání poškozené, je nepochybné, že šlo o intenzivní zásah do osobnostních práv poškozené, do její tělesné integrity a možnosti rozhodování o svém těle. Nelze tak vyloučit, že jednání obžalovaného může mít negativní vliv i na její budoucí vývoj, když v podobných případech často dochází k tomu, že se u obětí objeví problémy v podobě deprese, úzkostné poruchy, poruchy příjmu potravy, sexuální poruchy, promiskuity, potíže v partnerských vztazích, poruchy sebehodnocení a sebeúcty apod. Soud rovněž přihlédl k tomu, že poškozená tím, že označila obžalovaného za agresora, ztratila část své rodiny. Na straně druhé v porovnání s jinými případy znásilnění, šlo co do způsobu provedení o méně závažné jednání.

51. Soud tak zavázal obžalovaného, aby na náhradě škody poškozené zaplatil částku 100 000 Kč, když ve světle rozvedeného tuto částku považuje za odpovídající a není sporu o tom, že v důsledku jednání obžalovaného poškozená prožívala duševní útrapy. Soud je přesvědčen, že takto stanovená výše nároku poškozené je v souladu se zásadou proporcionality, která zohledňuje i majetkové poměry obžalovaného. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný má dva zdroje finančních příjmů, jeho celkový měsíční příjem je cca 45 000 Kč. Stíhájí jej sice povinnosti plynoucí z insolvenčního řízení, kdy má měsíčně platit 28 900 Kč, soud je však přesvědčen, že výše náhrady škody pro obžalovaného nepředstavuje likvidační důsledek, když běžné náklady na živobytí sdílí se spolužijící osobou, která je výdělečně činná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 1. září 2022

JUDr. Jitka Juřicová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. října 2022.